

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लब्ध्वाचलं ध्वेव ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ हुनंदाकथयामासेतिसंबंधः ॥ ३३ ॥ वेदविचारय वेदयतेरिदं रूपं निजं भा
दुष्करं कुरुतेत्यंतं हीनो यदनयानलः ॥ धारयत्यात्मनो देहं न शोकेनापि सीदति ॥ २० ॥ इमामसितकेशां तां शतपत्रायतेक्षणां ॥ सुस्वार्हादुःखितां दृष्ट्वा ममापि
व्यथते मनः ॥ २१ ॥ कदानुखलुदुःखस्य पारं यास्यति वै शुभा ॥ भर्तुः समागमात्साध्वीरोहिणीशशिनो यथा ॥ २२ ॥ अस्यानूनं पुनर्लाभान्नैषधः प्रीतिमेष्य
ति ॥ राजाराज्यपरिभ्रष्टः पुनर्लब्ध्वा च मे दिनी ॥ २३ ॥ तुल्यशीलवयो युक्तां तुल्याभिजनसंवृतां ॥ नैषधो हतिवैदभीतं चेयमसितेक्षणा ॥ २४ ॥ युक्तं तस्या प्रमे
यस्य वीर्यसत्त्ववतो मया ॥ समाश्वासयितुं भार्यापतिदर्शनलालसां ॥ २५ ॥ अहमाश्वासयाम्येनां पूर्णचंद्रनिभाननां ॥ अदृष्टपूर्वादुःखस्य दुःखातीं ध्यानतत्प
रां ॥ २६ ॥ बृहदश्वउवाच एवं विमृश्य विविधैः कारणैर्लक्षणैश्च तां ॥ उपागम्य ततो भैमीं सुदेवो ब्राह्मणो ब्रवीत् ॥ २७ ॥ अहं सुदेवो वैदभीभ्रातुस्ते दयितः स
खा ॥ भीमस्य वचनाद्राज्ञस्त्वामन्वेष्टुमिहागतः ॥ २८ ॥ कुशलीते पिताराज्ञि जननीभ्रातरश्च ते ॥ आयुष्मंतौ कुशलिनौ तत्र स्थौदारकौ च तौ ॥ २९ ॥ त्वत्कृते बंधु
वर्गाश्च गतसत्त्वा इवासते ॥ अन्वेष्टारो ब्राह्मणाश्च भ्रमंति शतशो महीं ॥ ३० ॥ बृहदश्वउवाच अभिज्ञाय सुदेवं तं दमयंती युधिष्ठिर ॥ पर्यपृच्छ ततान्सर्वान्
क्रमेण सुहृदः स्वकान् ॥ ३१ ॥ रुरोद च भृशं राजन् वैदभीं शोककर्षिता ॥ दृष्ट्वा सुदेवं सहसा भ्रातुरिष्टं द्विजोत्तमं ॥ ३२ ॥ ततोरुदंतीं तां दृष्ट्वा सुनंदा शोककर्षि
ता ॥ सुदेवेन सहैकांते कथयंतीं च भारत ॥ ३३ ॥ जनित्र्याः कथयामास सैरंध्री रुदते भृशं ॥ ब्राह्मणेन सहा गम्यतां वेदयदि मन्यसे ॥ ३४ ॥ अथ चेदिपतेर्मातारा
ज्ञश्चांतःपुरा तदा ॥ जगाम यत्र सा बाला ब्राह्मणेन सहा भवत् ॥ ३५ ॥ ततः सुदेवमानाय्य राजमाता विशांपते ॥ पप्रच्छ भार्या कस्येयं सुता वा कस्य भाविनी ॥
३६ ॥ कथंचन षाज्ञातिभ्यो भर्तुर्वावामलोचना ॥ त्वया च विदिता विप्रकथमेवंगता सती ॥ ३७ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्तः सर्वमशेषतः ॥ तत्त्वेन हि ममाच
क्ष्वपृच्छं त्यादेवरूपिणीं ॥ ३८ ॥ एवमुक्तस्तयाराजन् सुदेवो द्विजसत्तमः ॥ सुखोपविष्ट आचष्ट दमयंत्या यथा तथं ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि
नलोपाख्यानपर्वणि दमयंतीसुदेवसंवादे अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ सुदेवउवाच विदर्भराजो धर्मात्मा भीमो नाम
महाद्युतिः ॥ सुतेयं तस्य कल्याणी दमयंतीति विश्रुता ॥ १ ॥ राजा तु नैषधो नाम वीरसेन सुतो नलः ॥ भार्येयं तस्य कल्याणी पुण्यश्लोकस्य धीमतः ॥ २ ॥
वआर्षः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतनावदीपे अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ विदर्भराज इति ॥ १ ॥ २ ॥